IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2019/1276

z dne 29. julija 2019

o razveljavitvi Izvedbenega sklepa Komisije 2012/627/EU o priznavanju pravnega in nadzornega okvira Avstralije za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah ([1]) in zlasti člena 5(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009 ima Komisija pooblastilo, da sprejme odločitev o enakovrednosti, v okviru katere poda izjavo, da pravni in nadzorni okvir tretje države zagotavlja, da bonitetne agencije, ki imajo dovoljenje oziroma so registrirane v tej tretji državi, izpolnjujejo pravno zavezujoče zahteve, ki so enake zahtevam iz navedene uredbe in v zvezi s katerimi se opravlja učinkovit nadzor in izvrševanje v tej tretji državi. Da bi veljal za enakovrednega, mora pravni in nadzorni okvir izpolnjevati vsaj pogoje, določene v členu 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009.

(2) Komisija je 5. oktobra 2012 sprejela Izvedbeni sklep 2012/627/EU ([2]), v katerem je ugotovila, da so navedeni trije pogoji izpolnjeni, in priznala avstralski pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije za enakovrednega zahtevam iz takrat veljavne Uredbe (ES) št. 1060/2009.

(3) Avstralski pravni in nadzorni okvir še vedno izpolnjuje tri pogoje, ki so bili prvotno določeni v členu 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009. Uredba (EU) št. 462/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) je uvedla dodatne zahteve za bonitetne agencije, registrirane v Uniji, zaradi česar se je pravni in nadzorni sistem za navedene bonitetne agencije zaostril. Te dodatne zahteve vključujejo pravila v zvezi z obeti glede bonitetnih ocen, obvladovanjem nasprotij interesov, zahtevami glede zaupnosti, kakovostjo metodologij bonitetnega ocenjevanja ter predstavitvijo in razkritjem bonitetnih ocen.

(4) V skladu s točko (1)(b) drugega odstavka člena 2 Uredbe (EU) št. 462/2013 se dodatne zahteve za namene ocenjevanja enakovrednosti pravnega in nadzornega okvira tretjih držav uporabljajo od 1. junija 2018.

(5) Na podlagi tega je Komisija 13. julija 2017 Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) zaprosila za nasvet o enakovrednosti pravnega in nadzornega okvira med drugim Avstralije s temi dodatnimi zahtevami, uvedenimi z Uredbo (EU) št. 462/2013, ter za njegovo mnenje o pomembnosti razlik.

(6) ESMA je v svojem strokovnem nasvetu, objavljenem 17. novembra 2017, zaključil, da avstralski pravni in nadzorni okvir ne vključuje zadostnih določb, ki bi izpolnjevale cilje dodatnih zahtev, uvedenih z Uredbo (EU) št. 462/2013.

(7) Člen 3(1)(w) uvaja opredelitev obetov glede bonitetnih ocen in Uredba (ES) št. 1060/2009 zdaj razširja nekatere zahteve, ki se uporabljajo za bonitetne ocene, na obete glede bonitetnih ocen. Avstralski pravni in nadzorni okvir izrecno ne priznava obetov glede bonitetnih ocen, vendar avstralska agencija za vrednostne papirje in naložbe meni, da obeti glede bonitetnih ocen spadajo v opredelitev „svetovanja o finančnih produktih“ in zato zanje veljajo iste zahteve kot za bonitetne ocene.

([1]) UL L 302, 17.11.2009, str. 1.
([2]) Izvedbeni sklep Komisije 2012/627/EU z dne 5. oktobra 2012 o priznavanju pravnega in nadzornega okvira Avstralije za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah (UL L 274, 9.10.2012, str. 30).
([3]) Uredba (EU) št. 462/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah (UL L 146, 31.5.2013, str. 1).

(8) Da bi okrepili videz neodvisnosti bonitetnih agencij v razmerju do ocenjevanih subjektov, Uredba (EU) št. 462/2013 v členu 6(4) ter členih 6a in 6b Uredbe (ES) št. 1060/2009 pravila o nasprotjih interesov razširja na tista nasprotja interesov, ki jih povzročijo delničarji ali družbeniki na pomembnih položajih v bonitetni agenciji. Avstralski pravni in nadzorni okvir zahteva, da imajo bonitetne agencije vzpostavljene ustrezne ureditve za obvladovanje nasprotij interesov, ki se pojavijo pri njihovem poslovanju. Vendar ne obravnava izrecno nasprotij interesov v zvezi z delničarji. Zato ne vsebuje podobnih zahtev, s katerimi bi se bonitetnim agencijam prepovedala izdaja bonitetne ocene za subjekt, ki ima v njej več kot 10-odstotni delež, ali opravljanje posvetovalnih ali svetovalnih storitev za subjekt, ki ima v njej več kot 5-odstotni delež.

(9) Uredba (EU) št. 462/2013 uvaja nove določbe za zagotovitev, da se zaupni podatki uporabljajo samo za namene, povezane z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja, in so zaščiteni pred goljufijo, krajo ali zlorabo. V ta namen člen 10(2a) Uredbe (ES) št. 1060/2009 določa, da morajo bonitetne agencije vse bonitetne ocene, obete glede bonitetnih ocen in s tem povezane informacije do razkritja javnosti obravnavati kot notranje informacije. Avstralski pravni in nadzorni okvir določa podrobne zahteve v zvezi z ukrepi, ki jih morajo sprejeti bonitetne agencije za varovanje zaupnih informacij v zvezi z izdajatelji. Torej je vzpostavljen verodostojen okvir za zaščito pred zlorabo zaupnih informacij.

(10) Cilj Uredbe (EU) št. 462/2013 je povečati raven preglednosti in kakovosti metodologij bonitetnega ocenjevanja. V odstavku 3 pododdelka I oddelka D Priloge I k Uredbi (ES) št. 1060/2009 se uvaja obveznost, da morajo bonitetne agencije ocenjevanemu subjektu dati možnost, da pred objavo bonitetne ocene ali obetov glede bonitetnih ocen opozori na morebitne stvarne napake. Avstralski pravni in nadzorni okvir ne vsebuje izrecne zahteve, da mora bonitetna agencija pred objavo bonitetne ocene o njej obvestiti ocenjevani subjekt. Namesto tega bi bonitetna agencija v skladu z avstralskim pravnim in nadzornim okvirom obvestila ocenjevani subjekt šele, ko je to „izvedljivo in primerno“, ne da bi bil določen najkrajši čas za odgovor.

(11) Uredba (EU) št. 462/2013 v člen 8(5a) in (6)(aa) in (ab) ter (7) Uredbe (ES) št. 1060/2009 uvaja zaščitne ukrepe za zagotovitev, da nobena sprememba metodologij bonitetnega ocenjevanja ne privede do manj strogih metodologij. V skladu z avstralskim pravnim in nadzornim okvirom morajo biti ocenjevani subjekti, na katere je vplivala kakršna koli sprememba metodologije, o tem obveščeni. Vendar se bonitetnim agencijam pred pomembno spremembo metodologije ni treba posvetovati z udeleženci na trgu, ni jim treba o tem obvestiti nadzornika ali na svoji spletni strani razkriti napak, ugotovljenih v metodologiji bonitetnega ocenjevanja.

(12) Uredba (EU) št. 462/2013 zaostruje zahteve glede predstavljanja in razkrivanja bonitetnih ocen. V skladu s členom 8(2) in odstavkom 2a pododdelka I oddelka D Priloge I k Uredbi (ES) št. 1060/2009 bonitetna agencija razkritje metodologij, modelov in ključnih predpostavk bonitetnega ocenjevanja pospremi z jasnimi in lahko razumljivimi navodili, ki pojasnjujejo vse predpostavke, parametre, omejitve in negotovosti glede modelov in metodologij bonitetnega ocenjevanja, uporabljenih v postopku bonitetnega ocenjevanja. Čeprav morajo v skladu z avstralskim pravnim in nadzornim okvirom bonitetne agencije razkriti, ali je bila bonitetna ocena naročena in ali je ocenjevani subjekt sodeloval, ter morajo poleg tega zagotoviti informacije o kakršnih koli omejitvah bonitetnih ocen, ne obstaja zahteva, da se morajo taka navodila v zvezi z metodologijo za bonitetno oceno razkriti javnosti.

(13) Z namenom krepitve konkurence in omejitve obsega nasprotij interesov v sektorju bonitetnih agencij Uredba (EU) št. 462/2013 v pododdelku II oddelka E Priloge I k Uredbi (ES) št. 1060/2009 uvaja zahtevo, da honorarji, ki jih bonitetne agencije zaračunajo za bonitetno ocenjevanje in pomožne storitve, ne smejo biti diskriminatorni in da morajo temeljiti na dejanskih stroških. Zahteva, da morajo bonitetne agencije razkriti nekatere finančne podatke. Avstralska pravna in nadzorna ureditev od bonitetnih agencij zahteva, da z letnim poročilom javnosti razkrijejo informacije o prihodkih in določene informacije nadzorniku, kar pa ne velja za majhne bonitetne agencije. Poleg tega ni nobene zahteve, da morajo bonitetne agencije javnosti razkriti predhodne ocene in o svojih cenikih ali honorarjih, ki se zaračunajo strankam, poročati nadzorniku. Poleg tega se ne zahteva, da morajo honorarji, ki se zaračunajo strankam, temeljiti na stroških in da ne smejo biti diskriminatorni.

(14) Glede na dejavnike, ki so bili preučeni, avstralski pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije ne izpolnjuje vseh pogojev za enakovrednost iz drugega pododstavka člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009. Zato se ne more šteti za enakovrednega pravnemu in nadzornemu okviru, vzpostavljenem z navedeno uredbo.

(15) Izvedbeni sklep 2012/627/EU bi bilo zato treba razveljaviti.

(16) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Evropskega odbora za vrednostne papirje –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Izvedbeni sklep 2012/627/EU se razveljavi.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 29. julija 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER